

POKARMIC (2) *vb pf*

o jasne, a pochylone.

praet 3 sg m pokârmił (1). ◇ [*impers praet* pokârmi(o)no.] ◇ *part praet act* pokârmiwszy (1).

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde bez cytatu*.

Nakarmić, *dać jeść* (2) :

pokarmić czego (żywotne) (2): Lábán zebrał brzemioná z wielbłądow/ y dał im plew y pokarmił ich [*dabit paleam et pabulum camelis*] *BibRadz Gen* 24/32; *KochFr* 134.

[*pokarmić kogo, co [= kogo, co dać do zjedzenia] kim, czym (żywotne) [= komu, czemu dać do zjedzenia*]: krolował tám [*w Micenie*] Krol Atreus/ ktory gdy fię dowiedział/ że mu brát Thyestes z żoną leżał/ dzieci żony fwey/ ktore z Thyestem miałá/ pobił/ y Thyestem ie pokarmił [*tj. nakarmił Tyesta dziećmi*]. *CiceroKosz* g4; Tego siana nic nie przedano, ale je jako końmi tak i bydlęm pokarmiono. *InwBiskWłocł* 1582/266.]

Synonimy: napaść, pożywić.

Formacje współrdzenne cf KARMIC.

Cf POKARMIENIE

MZ